

Nebe nad námi se napřáhlo k ráně

vítr si o skály nabrousil meč
Blýsklo se na výzvu a teď je to na mě
abych uvolnila tuhletu křeč

Zatím mířím na severozáchvat
čas se loupe jak na rakvích lak
cítím sílu chci to řešit ne tápat
je to jak když se rozjíždí vlak

Ten vlak mě veze na nevěrovýchod
jsem v pasti a tak říkám si sýr
a ty čekáš na prorokův příchod
čekáš na znamení

A já nosím ve znaku váhy
a v očích mám svůj vlastní stín
jsem jen prsty které ti na čelo sáhly
dotekem chladivým

Už mi to doteklo už jsem doma

V zrcadle jsem si spíš povědomá
Rukama nohama vlasama prsty
cítím to jsem posedlá
Minuty hodiny lekce nenávisti
sama se nepoznávám